

CENTRAAL THEMA IS OPNIEUW DE VRAAG HOE MANAGERS ONDER CONTROLE TE HOUDEN ZIJN

Overigens zie je de bedreiging vooral in Nederland en de rest van West-Europa. In China en de rest van Azië groeit het aantal noteringen enorm. Tijdens colleges vraag ik studenten weleens welk land de meeste beursnoteringen heeft. Bijna niemand weet dat dit India is.”

IN NEDERLAND ZIJN VEEL BEURS- BEDRIJVEN OVERGENOMEN DOOR DURFKAPITALISTEN. HOORT DAT NIET BIJ DE VRIJE MARKT?

“Dat is waar, maar veel mensen vergeten dat het voordeel van beursfondsen is dat iedereen hierin kan beleggen en dus kan profiteren van waarde die wordt gecreëerd door het bedrijfsleven. Als alle ondernemingen in handen zijn van durfkapitalisten komt de economische waarde die deze bedrijven toevoegen volledig in handen van de mensen die het zich kunnen veroorloven hierin te investeren.

Het unieke aan beursfondsen is de verhandelbaarheid van aandelen waardoor ook weduwen en wezen eenvoudig kunnen beleggen. Als je er goed over nadenkt, zouden mensen aan de linkerkant van het politieke spectrum voorstanders van beursfondsen moeten zijn. In de praktijk zie je juist in die groep angst voor het flitskapitaal.”

HOE KIJKT U AAN TEGEN BE- SCHERMINGSCONSTRUCTIES?

“Veel beschermingsconstructies zijn een uitvloeisel van de opkomende macht van bestuurders. Natuurlijk zeggen bestuurders van deze instellingen dat ze onafhankelijk zijn, maar hier kun je vraagtekens bij zetten.

Bij KPN zegt de beschermingsstichting nu: “Grootaandeelhouder Carlos Slim mag best een bod doen, maar dan moet hij zich wel conformeren aan de wijze waarop wij in Nederland zaken doen.” Maar wie

bepaalt hoe we in Nederland zaken doen? De stichtingsbestuurders Schraven en Wakkie vinden blijkbaar dat zij daarover gaan, een opmerkelijke stelling. Ik zou denken dat de wetgever bepaalt wat wel en niet mag. Ik hoop dat mensen hier over honderd jaar smakelijk om lachen.”

ER IS STEEDS MEER KRITIEK OP COMMISSARISSEN DIE NIET OF TE LAAT INGRIJPEN. TERECHT?

“Commissarissen zitten er namens de aandeelhouder om toezicht te houden op het bestuur en dat van advies te voorzien. Dat kunnen zij maar op beperkte wijze doen, aangezien zij afhankelijk zijn van de informatie die zij van het bestuur krijgen.

Neem Imtech. Je kunt commissarissen niet verwijten dat de cijfers stiekem zijn opgepoetst. Maar je kunt je wel afvragen of het verstandig is om een bestuur van slechts 2 personen te hebben voor een onderneming die enorm veel kleine bedrijfjes overneemt die allemaal autonoom blijven opereren. Kun je dan wel ‘in control’ zijn? Nu wil Imtech een raad van bestuur van vijf personen. Dit lijkt mij verstandig. Met zijn vijven kun je met de één over de ander praten, dat is vrijwel onmogelijk bij twee. Je kunt sneller vaststellen of er ruzie is en of er problemen zijn.”

BRENGT U DE KENNIS DIE U OP- DOET IN DE PRAKTIJK?

“Mijn eerste belegging was een put-optie op het aandeel Baan in 1998. Ik was oprichter van een bedrijf dat beleggers adviseert over governance en de risico's bij bedrijven. Baan was op dat moment op de beurs evenveel waard als Heineken. Ik wist niets van de software die Baan maakte, maar de balans en governance deugde in ieder geval niet.

Nadat ik een negatief rapport over Baan had geschreven voor mijn klanten dacht ik: *put your money where your mouth is*. Ik speculeerde dus op een koerdaling. Rijk ben ik er niet van geworden, maar het heeft me wel een prachtige vakantie in de Verenigde Staten opgeleverd.”